

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Elena Lisnic, în cauza penală în privința lui

Buga Gheorghe Valeriu, născut la 04 septembrie 1995, originar și domiciliat s. Rădoaia, r-nul Sîngerei.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.03.2016 - 29.03.2016;

Instanța de apel: 05.05.2016 - 08.06.2016;

Instanța de recurs: 29.09.2016 - 14.12.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 29 martie 2016, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Gheorghe Buga a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani 4 luni închisoare, fără amendă;

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 ani 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Gheorghe Buga acționând prin participație simplă cu o altă persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, la 03 februarie 2014, aproximativ la ora 06.00, aflându-se la stația de alimentare cu petrol SA „Tirex Petrol” nr. 37, situată în apropierea s. Rădoaia, r-nul Sîngerei, adică în loc public, încălcând grosolan ordinea publică, acționând intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, din intenții huliganice, persoana care acționa împreună cu Gheorghe Buga a luat o lopată pentru curățarea zăpezii și a lovit cu ea de 2 ori în ușa magazinului de pe teritoriul acestei stații, deteriorând partea din plastic a lopeții, apoi au pătruns în interiorul magazinului, unde continuând acțiunile huliganice, au exprimat cuvinte necenzurate în adresa angajaților stației, Grigore Budeanu și Oleg Cirimpei, Gheorghe Buga a luat de pe tejghea un pachet de țigări „Winston”, pe care l-a rupt în mod demonstrativ în fața camerelor video, iar persoana care acționa împreună cu el a lovit cu pumnul în telefonul fix pe care l-a deteriorat cauzând astfel SA „Tirex Petrol” un prejudiciu în sumă de 616 lei în rezultatul deteriorării bunurilor materiale.

Tot el, continuând acțiunile sale criminale, acționând prin participație simplă cu o persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, la 03 februarie 2014, aproximativ la ora 06.10, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în magazinul stației de alimentare cu petrol SA „Tirex Petrol” nr. 37, situată în apropierea s. Rădoaia, r-nul Sîngerei, unde în prezența angajaților stației Grigore Budeanu și Oleg Cirimpei, au sustras în mod deschis 5 pachete cu semințe de floarea soarelui „Zaraza”, în sumă de 25 lei, 4 pachete cu cafea „Nescafe 3 în 1”, în sumă de 11 lei, 10 pachete cu cafea „Intenze 3 în 1”, în sumă de 27,50 lei, 2 pachete cu cafea „Jacobs” în sumă de 5,20 lei, o bănuță de cafea „Jacobs” de 100 gr., în sumă de 74 lei, 3 ciocolate „Korona” în sumă de 58,50 lei, 2 sticle de bere cu volumul uneia de 2 litri, în sumă de 66 lei, 2 sticle de bere cu volumul uneia de 1,5 litri, în sumă de 51 lei, 7 pachete de țigări „Winston”, în sumă de 112 lei, 2 pachete de țigări „Lucky Strike”, în sumă de 32 lei, cauzându-i astfel părții vătămate SA „Tirex Petrol” un prejudiciu material în sumă de 462,2 lei.

3. Avocatul Larisa Ganușceac în numele inculpatului Gheorghe Buga, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivare a invocat că, pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră și nu corespunde cu infracțiunea săvârșită.

Fiind audiat în ședința de judecată, Gheorghe Buga a dat declarații în scris prin care și-a recunoscut vina integral în săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se petreacă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele săvârșite și a solicitat să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Mai mult, inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune, paguba materială a fost restituită benevol, integral, iar careva pretenții de ordin material nu au fost înaintate.

A mai indicat apelantul că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că Gheorghe Buga la momentul săvârșirii infracțiunii, 03 februarie 2014, abia a împlinit vârsta majoratului, s-a născut și a crescut într-o familie numeroasă și fiind minor lucra pentru a-și ajuta familia și ambii părinți, care au starea de sănătate precară, la locul de trai este caracterizat pozitiv, nu prezintă pericol pentru societate, iar corectarea lui este posibilă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

3.1. Avocatul Tatiana Guțu în numele inculpatului Gheorghe Buga, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În motivare a invocat că, pedeapsa aplicată este prea aspră și nu este echitabilă faptelor săvârșite de inculpat, fiind stabilită fără a se ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei penale.

Astfel, la aplicarea pedepsei penale lui Gheorghe Buga, prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele atenuante ale acțiunilor lui, indicând că în acțiunile inculpatului lipsesc circumstanțe agravante și cele atenuante, cu toate că inculpatul

a recuperat benevol prejudiciul material cauzat, a recunoscut vina, cauza fiind examinată în procedura specială pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se află la prima abatere a legii, este fără antecedente penale, s-a prezentat la organul de urmărire penală când a aflat că este căutat, a recuperat prejudiciul material în raport cu coparticipantul său, care până în prezent se află în căutare.

La fel, prima instanță nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, ultimul a săvârșit fapta la vârstă fragedă, abia împlinise vârsta de 19 ani, face parte dintr-o familie numeroasă - 5 copii, are doi părinți a căror stare de sănătate este precară, fapt confirmat prin certificatele medicale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, considerând că instanța de judecată poate să-i ofere încă o posibilitate de a se corecta prin stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, să poată acorda un ajutor părinților săi, precum și să fie un membru activ al societății.

3.2. Inculpatul Gheorghe Buga, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să îi fi stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că, pentru prima dată a săvârșit astfel de infracțiune, are 20 ani, paguba materială a restituit-o, se caracterizează pozitiv și se căiește sincer în cele săvârșite, vina a recunoscut, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, se află în relații de concubinaj și dorește să înființeze o familie, are loc de trai, locuiește cu părinții care sunt bolnavi și au suferit intervenții chirurgicale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, au fost admise apelurile, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gheorghe Buga a fost condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani 4 luni închisoare, fără amendă;
- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 3 ani 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada probațiunii de 2 ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a reținut că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, stabilind pedeapsa închisorii cu executare reală, care este nejustificat de aspră.

La fel, prima instanță, la stabilirea pedepsei, a indicat că circumstanțe care agravează și care atenuează răspunderea inculpatului, nu au fost stabilite, că inculpatul anterior a mai săvârșit infracțiune contra patrimoniului (f.d.44-45), după săvârșirea infracțiunii s-a eschivat de la urmărirea penală și a părăsit teritoriul R. Moldova, fiind anunțat în căutare și aplicată măsura preventivă sub formă de arest (f.d.86-110), considerând că inculpatul prezintă pericol social sporit, iar corectarea acestuia poate avea loc numai prin privarea de libertate, indicând că pedeapsa este una echitabilă și corespunde scopului educativ și preventiv al

pedepsei, iar la aplicarea pedepsei complementare pentru art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, a reținut faptul că Buga Gheorghe nu este angajat în câmpul muncii și starea materială este precară, din care motiv nu i-a stabilit pedeapsa cu amendă.

În acest context, instanța de apel luând în considerație că, Gheorghe Buga nu are antecedente penale, conform caracteristicii anexate la materialele cauzei se caracterizează pozitiv (f.d.41), la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f.d.39-40), cauza a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de organul de urmărire penală, inculpatul depunând o cerere prin care a recunoscut vina în fapta incriminată și regretă de cele săvârșite, a restituit prejudiciul cauzat și careva pretenții de ordin material sau moral către inculpat nu au fost înaintate, a ajuns la concluzia că circumstanțele stabilite permit condamnarea inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, potrivit art. 90 Cod penal, oferind posibilitate reală inculpatului a se corecta prin comportament exemplar și muncă cinstită.

În viziunea instanței de apel, pedeapsa stabilită cu aplicarea art. 90 Cod penal, va fi echitabilă faptei infracționale săvârșite, va corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivare a invocat că, la capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel nu a ținut cont în totalitate de prevederile art. 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nu a ținut cont și nu a dat deplină eficiență faptului, că proprietatea constituie un drept constituțional prevăzut de art. 46 din Constituția R. Moldova, iar prin săvârșirea infracțiunilor Gheorghe Buga a atentat la relațiile sociale care asigură posesia asupra bunurilor mobile, inclusiv cele cu privire la ordinea publică.

Indică recurentul că, instanța de apel a semnalat aceleași circumstanțe reținute și de prima instanță și anume, personalitatea inculpatului indicând, că acesta se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina în faptele incriminate, se căiește sincer de cele săvârșite, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a reparat prejudiciul cauzat, dar eronat și neîntemeiat a conchis de a aplica în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, fără a ține cont inclusiv și de circumstanțele, că Gheorghe Buga anterior a mai săvârșit infracțiune contra patrimoniului, însă nu a tras concluziile necesare continuându-și comportamentul infracțional, din nou a săvârșit infracțiuni analogice, iar după săvârșirea infracțiunii s-a eschivat de la urmărirea penală și a părăsit teritoriul R. Moldova, fiind anunțat în căutare și aplicată măsura preventivă sub formă de arest.

Astfel, consideră recurentul că, instanța de apel, în situația în care nu a dispus de alte circumstanțe decât cele stabilite și analizate de către prima instanță, greșit a admis apelurile, dispunând casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei penale cu pronunțarea unei noi hotărâri în privința lui Gheorghe Buga, stabilind inculpatului o pedeapsă inequitabilă faptelor săvârșite și circumstanțelor stabilite pe caz, prin ce a comis eroarea prevăzută de pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de

procedură penală.

Menționează recurentul că, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În opinia acuzării, pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță, este echitabilă faptelor infracționale săvârșite, este în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Remarcă procurorul că, pedeapsa este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează, că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, criticând decizia instanței de apel în latura stabilirii pedepsei privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării

vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În speța de referință, Colegiul penal reține că obiect al contestării deciziei în instanța de recurs, a constituit blândețea pedepsei, fiind invocat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă și insuficientă atingerii scopului legii penale în restabilirea echității sociale, corectării condamnatului și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, Colegiul reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, adică și dispozițiile art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii.

Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu împiedică de a fi aplicate și în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni grave.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, cauza a fost judecată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunilor, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, care ca mijloc de individualizare a

pedepsei conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunilor prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru infracțiunile săvârșite cu intenție ce nu depășește 5 ani.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei corect a luat în considerație că Gheorghe Buga de fapt nu a fost judecat și nu are antecedente penale, conform caracteristicii anexate la materialele cauzei inculpatul se caracterizează pozitiv (f.d.41), la evidența medicului psihiatru sau narcolog nu se află (f.d.39-40), cauza a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate de organul de urmărire penală, inculpatul depunând o cerere prin care a recunoscut vina în fapta incriminată și regretă de cele săvârșite, a restituit prejudiciul cauzat și careva pretenții de ordin material sau moral către inculpat nu au fost înaintate.

Astfel, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căreia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța i-a în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. art. 75 - 88 Cod penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul deciziei, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, luând în vedere faptul că inculpatul nu are antecedente penale, căința sinceră și restituirea integrală a prejudiciului cauzat, a conștientizat gravitatea infracțiunilor săvârșite.

Instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, este în raport cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Mai mult, Colegiul mai amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită; comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecării s-a constatat.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu

periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, așa cum rezultă din textul deciziei instanței de apel, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că acesta se poate corecta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie justificată.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că la cauză nu și-au găsit confirmare temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sunt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Astfel, instanța de recurs conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Elena Lisnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Buga Gheorghe Valeriu**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 ianuarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev